



Dato, 20.10.17

DE TRE TYPER AV ÅNDELIG HJERTE

Det finnes tre typer av åndelig hjerte; *dødt, syk eller levende.*

Et åndelig hjerte som er dødt

Et åndelig hjerte som er dødt kjennetegnes ved det at man ikke føler glede over det å komme i hu Allah, ikke bryr seg om hvilke synder man begår og hvor mye av dem. Man blir besatt av grådighet, verdslig luksus, og føler at man ikke trenger å angre på noe. Vedkommende faller dypere og dypere i større og større synder, litt etter litt, og vedkommende føler seg ikke bekymret engang for hva vektskålene på regnskapsdagen vil vise. Man forlater de obligatoriske tingene i islam fullstendig. Syndige handlinger blir attraktive for en slik person som har et dødt åndelig hjerte.

Et åndelig hjerte som er syk

Et åndelig hjerte som er syk, kjennetegnes ved det at man begynner å gjøre gode gjerninger, men samtidig begår man synder også. Man prøver å komme seg ut av syndenes onde spiral, og på vei mot lyset til gode gjerninger. Men man henger på en måte mellom godt og ondt, og skjønner ikke av seg, fordi hjertet er syk. Hvordan kan man helbrede et slikt åndelig hjerte som er syk? Til lettelse svarer Koranen:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

Å, mennesker! Sannelig, det har kommet formaning til dere fra Herren deres (Koranen) og et kur for alt av sykdom som (skjuler seg) i brystet (det åndelige hjertet), og veiledning og nåde for de troende.¹

Et åndelig hjerte som er levende

Mens et åndelig hjerte som er levende, kjennetegnes ved det at man liker, er lidenskapelig for det å komme Allah i hu mest mulig, huske på Allah, tenke om Allah, utføre mest mulig av gode gjerninger. En slik person er tiltrukket av det å komme Allah i hu og gjøre de tingene Allah elsker til sitt beste evne. Han eller hun leter alltid etter opplevelsen, følelsen av Allahs tilfredshet. For dette er en så herlig opplevelse, og så usedvanlig behagelig, at en slik person kunne solgt alt han eller hun eide, og bare satt igjen med denne herlige følelsen, enda fornøyd og glad. Vedkommende liker, og nyter det å ha med de hellige tingene å gjøre; slik som det å lese Koranen, gjør *zikr* og *naat*, hjelpe folk som er i nød, fattige, lidende, trengende etc. Med andre ord, han eller hun benytter alle midler overhode mulig, til å oppleve den herlige følelsen til Allahs glede, tilfredshet, om og om igjen.

Et annet kjennetegn på et levende åndelig hjerte, er at man ikke lar den onde tanken få bære frukter, man hindrer den onde tanken fra å utvikle seg, ved første tanke. Dette resulterer i det at man *ikke* tenker ondt om andre, eller leter etter andres feil, eller går mot å utføre en ond handling, en synd.

I forhold til dette så legger vi til et utsagn av den anerkjente Imam Ghazali (som også fikk tittelen: *hujjat-ul-islam* [et bevis av islam]). Han skrev:

Når den onde tanken første gang inntreffer, og man ikke unngår å tenke på den, da vil den etter hvert bli til en tanke av lyst – fordi man fortsetter å tenke på den gang etter gang. Og etter hvert vil den lysten bli til en interesse. Og deretter vil denne interessen bli til en intensjon. Og denne intensjonen vil etter hvert resultere i at man begår den onde handlingen. Og denne onde handlingen som man har begått, den vil føre til ødeleggelse av qalb (det åndelige hjertet), i tillegg til Allahs vrede. Den onde tanken må derfor helt i starten, ignoreres, for å unngå at man begår den onde gjerningen.²

¹ Koranen 10:57.

² Imam Abu Hamid al-Ghazzali i *ihyaa uloom al-deen* (إحياء علوم الدين), ref: 6/17.